

M. Olšavský. Stratotypom súvrstvia je zárez cesty č. 59 na Donovaloch. Bazálne spodnotriasové súvrstvie je rozšírené v tatriku, fatriku a veporiku. Referenčné profily sa nachádzajú v údolí JV od Liptovskej Lúžnej a v doline Studenec

pod Malým Kriváňom. O zriedkavých fosílnych zvyškoch v nich porozprával V. Šimo. J. Soták charakterizoval vrchnokriedové, paleogénne a spodnomiocénne, N. Hudáčková neogénne litostratigrafické jednotky.

Auditórium

Kronika/Jubilee

Prof. Ing. Milan Matula, DrSc., sa v máji tohto roku dožil „90-tin“

Greetings to 90th birthday of Prof. Ing. Milan Matula, DrSc.

Zakladateľ modernej vednej disciplíny inžinierska geológia, prof. Ing. Milan Matula, DrSc., oslávil v máji tohto roku významné životné jubileum 90 rokov. Narodil sa 20. mája 1924 v Dolnom Ďure. Po absolvovaní základnej školy a gymnázia v Leviciach a v Prievidzi (1935 – 1943) vyštudoval na Stavebnej fakulte SVŠT v Bratislave (1946 – 1950). Následne, v období 1951 až 1954, absolvoval internú aspirantúru na Baníckej fakulte SVŠT a na Fakulte geologicko-geografických vied UK (FGGV UK); školiteľom bol akademik Dmitrij Andrusov. V roku 1952 boli na FGGV UK zriadené dve nové katedry – katedra nerastných surovín a katedra inžinierskej geológie. Vládny nariadením bolo ustanovené špecializované štúdium inžinierskej geológie a hydrogeológie a práve prof. Matula sa zhostil neľahkej úlohy

formulovať náplň slovenskej inžinierskej geológie, resp. hydrogeológie, definovať smerovanie, vychovať kádre a vytýčiť koncepciu výskumu v oblasti inžinierskej geológie a hydrogeológie a aplikáciu výsledkov v praxi. Bol školiteľom desiatkam diplomantov a aspirantov v študijnom odbore inžinierska geológia a hydrogeológia.

V roku 1955 prof. Matula obhájil vedeckú aspirantúru (CSc.), v roku 1956 bol habilitovaný na docenta, v 1965 sa stal profesorom inžinierskej geológie a v roku 1967 získal vedeckú hodnosť doktora geologických vied (DrSc.).

Výsledkom jeho dlhoročnej vedeckej práce je viac ako 200 vedeckých a odborných publikácií, z toho 12 monografií a početné vysokoškolské učebnice. Významne sa podieľal na úlohách súvisiacich s hydrotechnickou

výstavbou (Nosice, VD Dunaj I, Wolfsthal – Bratislava, vodné diela na Hornáde, Gabčíkovo – Nagymaros). Zásadný je jeho príspevok do inžinierskogeologického mapovania, kde kolektív katedry inžinierskej geológie pod jeho vedením najskôr vo Zvolenskej kotline a neskôr na celom území Slovenska vytvoril inžinierskogeologické mapy v modernom formáte, ktoré ovplyvnili vývoj inžinierskogeologického mapovania v celom svete. Skúsenosti získané pri tvorbe máp uplatnil ako spoluautor v smernici pre inžinierskogeologické mapovanie (UNESCO, Paríž, 1976). V tejto súvislosti treba uviesť tiež významné monografie *Regionálna inžinierska geológia Slovenska* (1969) a *Regionálna inžinierska geológia ČSSR* (Matula a Pašek, 1986), ktoré sa stali fundamentom regionálneho inžinierskogeologického výskumu na Slovensku.

Ďalším vedeckým smerom v inžinierskej geológii, do ktorého jubilanť prispel významnou mierou, je inžinierskogeologická typológia hornín a horninových masívov a výskum geodynamických procesov, ako aj racionálne hodnotenie interakcií geologického prostredia s technickými dielami v záujme ochrany životného prostredia – syntézu tohto výskumu predstavujú jubilanťove monografie *Geológia a životné prostredie* (1979) a *Geológia v územnom plánovaní a výstavbe* (1995).

Okrem množstva publikácií prof. Matula prezentoval výsledky slovenského inžinierskogeologického výskumu na mnohých zahraničných a domácich konferenciách, často v úlohe generálneho reportéra na medzinárodných kongresoch IAEG. Na medzinárodných konferenciách predniesol viac ako 40 generálnych alebo panelových referátov. V rámci medzinárodnej asociácie inžinierskych geológov (IAEG) zastával funkciu predsedu komisie pre inžinierskogeologické mapovanie (1968 – 1982) a v roku 1982 bol zvolený za viceprezidenta IAEG.

Aj na domácej pôde sa jubilanť angažoval v mnohých funkciách v školstve, rezortných geologických inštitúciách, v orgánoch SAV a ČSAV, v Slovenskej geologickej spoločnosti. Bol dlhoročným členom 5 edičných rád časopisov s geologickou tematikou, vrátane *Mineralia Slovaca*.

Vážený pán profesor, v mene pracovníkov ŠGÚDŠ, bývalých a súčasných členov redakčnej rady *Mineralia Slovaca*, Vám chceme popriať pevné zdravie, jasnú myseľ a ešte veľa pekných chvíľ v kruhu rodiny a priateľov.

P. Liščák

Na sedemdesiatku Michala Kaličiaka

Greetings to 70th birthday of doc. RNDr. Michal Kaličiak, CSc.

Dňa 2. apríla 2014 oslávil sedemdesiat rokov významný slovenský geológ, manažér, vulkanológ a vysokoškolský pedagóg doc. RNDr. Michal Kaličiak, CSc. Narodil sa v novohradskej dedine Rátka, okr. Lučenec, ktorá je situovaná pod najdlhším pliocénym lávovým prúdom cerovskej bazaltovej formácie. V tom čase tento fakt jubilanťovi zrejme nič nehovoril, ale v podstate bola načrtnutá určitá symbolická väzba medzi jeho rodiskom a profesionálnym smerovaním, pretože dominantnú časť svojej odbornej dráhy venoval poznávaniu neogénneho vulkanizmu Slovenska. Po absolvovaní základnej školy v rodnej obci navštevoval SVŠ vo Filakove, pričom dennodenne prechádzal okolo bazaltových lomov na kopci Chrašť, kde bolo možné nájsť pri ručnom tvarovaní (štiepaní) dlažbových čadičových kociek v uzavreninách aj kryštály aragonitu. Možno aj takáto skutočnosť sa vtrela do podvedomia mladého študenta, pretože po maturite (1963) zamieril na geologické štúdiá na Prírodovedeckú fakultu UK v Bratislave, ktoré úspešne ukončil v roku 1968. Ako to bolo v tých časoch zaužívané, po ukončení štúdia okamžite nastúpil do zamestnania: do služieb GÚDŠ v Bratislave a zároveň spojil svoje životné

kroky s ročníkovou spolužiačkou Elenou, rodenou Černákovou. Z manželstva sa narodili dve dcéry: Michaela (1970) a Ivana (1976).

Prvopočiatky jeho profesionálnej kariéry sú spojené s ložiskovým výskumom a mapovaním neovulkanitov na východnom Slovensku. Zrejme aj predmet profesionálneho záujmu spôsobil jeho prechod do Geologickej oblasti Košice, spadajúcej pod vtedajší Geologický prieskum, š. p. Spišská Nová Ves (1972). V tom istom roku obhájil rigoróznu prácu a získal titul doktor prírodných vied (RNDr.). Na novom pracovisku mohol naplno rozvinúť svoje schopnosti, keď riešil úlohy spojené s geologickým mapovaním, vyhľadávaním a prieskumom ložísk rudných nerastných surovín v oblasti Slanských vrchov. Uplatnil holistický prístup pri riešení v tejto sfére, pretože problematiku vzniku a lokalizáciu rudných objektov vo vulkanických štruktúrach skúmal cez otázky vzniku a vývoja neogénneho vulkanizmu v priestore a čase so zdôraznením na úlohu tektoniky. Ako prvý uplatnil modernú metódu výskumu založenú na litofaciálnej analýze a paleovulkanickej rekonštrukcii vulkanických štruktúr. Táto snaha vyústila do dešifrovania geologickej stavby Slanských vrchov